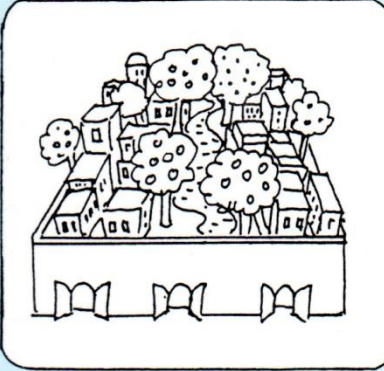
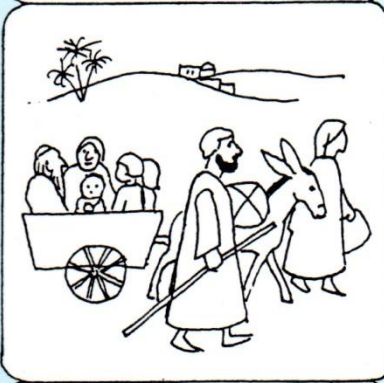

Heb je wel gehoord...

Bijbelse verhalen van alledag voor kinderen van nu
Mies Westera-Franke & Bette Westera

**In het hol
van de
leeuw
10 jaar**

geschreven door:
Mies Westera-Franke
geïllustreerd door:
Loes van der Mark
uitgegeven door:
NARRATIO

Heb je wel gehoord...

Bijbelse verhalen van alledag voor kinderen van nu
Mies Westera-Franke & Bette Westera

In het hol van de leeuw
10 jaar

Geschreven door:
Mies Westera Franke
Geïllustreerd door:
Loes van der Mark
uitgegeven door:
Narratio

CIP-gegevens Koninklijke Bibliotheek, Den Haag
doelgroep: ouders, kinderevendienstleiding, zondagsschool, basisscholen.
trefwoord: kinderbijbel oorspronkelijk

ISBN 90 5263 0453

©1993 uitgeverij NARRATIO

Postbus 1006, 4200 CA Gorinchem tel. 0183-628188

Niets uit deze uitgave mag verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever:

muziek: ©Rien Westera

drukwerk: Ridderprint, Ridderkerk

omslag: Signaal, Breda

afwerking: Boekbinderij Abbringh, Groningen

Heb je wel gehoord...

Bijbels verhalen zijn verhalen die ons God en onszelf leren kennen.

Wij willen ze doorvertellen aan onze kinderen omdat we het belangrijk vinden dat ook zij God en zichzelf leren kennen.

Het geloof kunnen wij hun niet leren, dat moeten ze zelf ontdekken.

Wij kunnen hen wel helpen op hun ontdekkingsreis.

We kunnen proberen hun duidelijk te maken wat mensen die met God leven beweegt.

We kunnen hun ook helpen zich open te stellen voor de geloofs- en gevoelswaarde van de bijbel.

Dat is wat we met deze serie beogen.

(zie ook de verantwoording op pagina 163-165)

We doen dat door hun verhalen, gedichtjes, liedjes en spelletjes aan te reiken die hen heel dicht bij de bijbelse verhalen brengen. En door de bijbelse verhalen zo te vertellen, dat duidelijk wordt dat het verhalen zijn die heel dicht bij de kinderen staan. Kortom: door bijbelse verhalen te beschouwen als *verhalen van alledag voor kinderen van nu*.

In het hol van de leeuw

is van:

Een goede god

'Mee! Mee! Ik wil mee!' Zippora stamp met haar voetje op de grond. Wat is ze boos! Naomi moet er bijna om lachen. 'Ga maar gauw', zegt moeder, 'Als ze je niet meer ziet is ze het zo vergeten.' Naomi loopt vlug naar de straat, waar Joram en Sjasasj al staan te wachten. 'Waar bleef je nou?' Vraagt Joram ongeduldig. Nu durft Naomi wel te lachen. 'Bij Zippa', zegt ze, 'ze is zo kwaad dat ze niet mee mag.' Zippa is nog veel te klein om naar Babel te gaan', zegt Joram. Sjasasj knikt: 'Kom, we gaan!'

'Waar gaan we eerst heen?' vraagt Naomi, als ze in de stad zijn. 'Naar de tempel van de zonnegod', zegt Sjasasj. 'Hij is de god, naar wie ik genoemd ben; hij heet Sjasasj, net als ik.' 'Ik ben naar onze god genoemd', zegt Joram, 'mijn naam betekent: "ik ben erbij" is verheven.' "'Ik ben erbij"? Heet jullie god zo? Wat een rare naam!' 'Helemaal niet raar!' Joram kijkt een beetje beledigd. 'Het betekent gewoon dat onze God er altijd is, waar je ook bent, waar je ook woont. Hij was bij ons in Jeruzalem, nu is hij bij ons in Babylonië.' 'Dat is met onze god ook zo', zegt Sjasasj, 'hij is er ook altijd, tenminste overdag. 's Morgens komt hij uit de oosterpoort; dan klimt hij de berg op en stapt in zijn wagen. De stralen, die hij op zijn schouders draagt, maken de aarde licht en warm. 's Avonds gaat hij naar de westpoort, dan wordt het donker op aarde.' 'Waar is hij dan 's nachts?' vraagt Naomi. 'Slaapt hij dan?' 'Slapen?' Sjasasj begint te lachen. 'Dat zou niet best zijn!' 'Nee, hij vecht. Hij vecht met de boze goden van de nacht, ze willen hem doden. Als dat lukt, zal de zon nooit meer opgaan.' 'Toen ik klein was', zegt Naomi, 'was ik 's avonds wel eens bang dat de zon niet meer terug zou komen. Maar nu niet meer. Nu weet ik dat God er ook 's nachts is en dat hij 's morgens de zon weer op laat gaan.' Ze staan nu voor een grote tempel. 'Kijk', zegt

Sjasasj, 'dit is het huis van mijn naamgod. We noemen het: "huis van de wereldrechter", want God Sjasasj is een rechtvaardige god, hij straft de slechte en beloont de goede mensen.' Ze gaan de tempel binnen. Hij is prachtig versierd met goud en edelstenen. Sjasasj knielt voor het grote beeld en zet een bos bloemen in een vaas aan de voeten van de god. Joram en Naomi blijven op een afstand staan. 'Waarom knielen jullie niet?' vraagt Sjasasj. 'Wij mogen alleen knielen voor onze eigen god', zegt Joram. 'Waar knielen jullie dan?' vraagt Sjasasj, 'Jullie hebben niet eens een beeld van jullie god. Waarom hebben jullie zijn beeld niet meegebracht uit jullie tempel in Jeruzalem? Was het te groot?' Joram schudt zijn hoofd: 'In onze tempel was ook geen beeld van god.'

Sjasasj kijkt Joram verbaasd aan: 'Een tempel zonder beeld? Wat gek!' 'Ik zei toch', zegt Joram, 'dat onze god niet in een tempel woont, hij is overal.' Sjasasj haalt zijn schouders op: 'Dan kun je toch overal beelden van hem neerzetten?' 'Nee', zegt Naomi, 'dat kan niet. Onze god is zo groot, je kunt helemaal geen beeld van hem maken.'

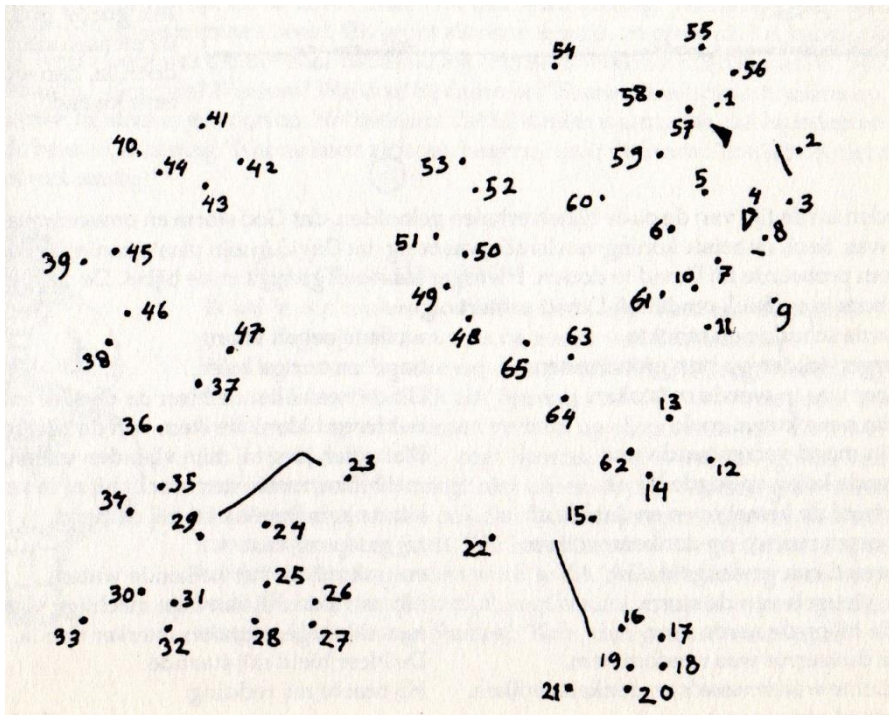

Lieve God
U ziet ons
u hoort ons
altijd
u verbergt u niet
u valt niet in slaap
als u bij ons wilt zijn
kan niets of niemand u tegenhouden
u geeft ons licht
u geeft ons warmte
elke dag weer
dank u God
amen

Ik ben een fiere trotse vorst,
een groot en machtig koning.
Het dierenrijk is mijn gebied,
het woeste woud mijn woning.
De hoogste heuvel is mijn troon,
een gouden stralenkrans mijn kroon.

Als ik mijn sterke stem verhef,
dan sidderen de bomen;
de vogels schreeuwen in hun vlucht
als ze mij aan zien komen.
En als ik boos ben trilt de lucht
en ieder schepsel rilt en zucht.

Weet jij wie onze koning is? Als je de puntjes met elkaar verbindt zie je hem. Je kunt hem ook kleuren.

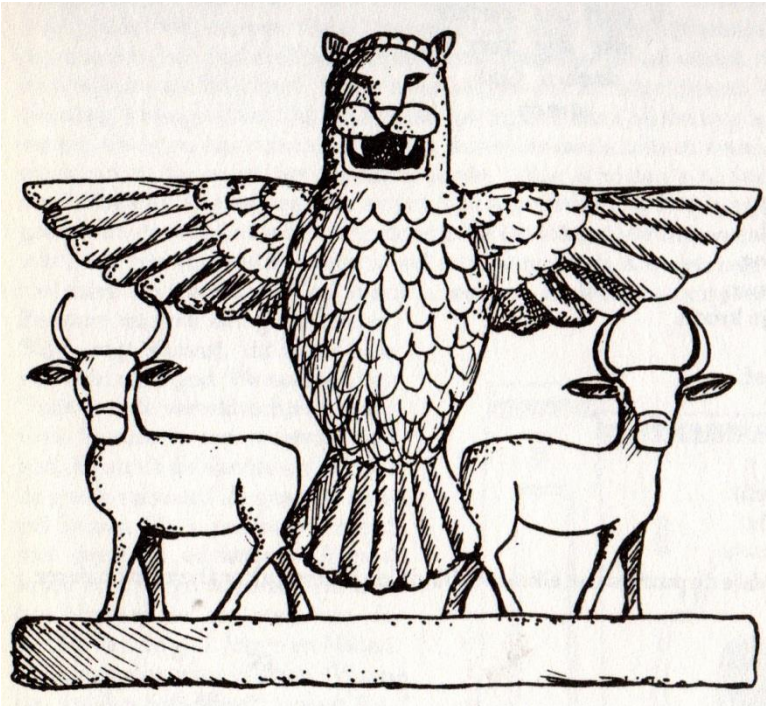

● Een griezelige god

'Waar gaan we nu heen?' vraagt Naomi, 'als ze de tempel van God Sjamasj verlaten hebben. 'We kunnen naar de Grote Leeuw gaan', zegt Sjamasj, 'dan moeten we die kant op, kom maar!'

Naomi en Joram volgen Sjamasj door de straten van het grote Babel. Altijd als ze in de stad is, wordt Naomi een beetje stil.

Babel is ook zo prachtig! Met witte, roze en blauwe huizen; met tempels vol goud, met daken vol bloemen. Alleen al die beelden, die vindt ze niet zo mooi, al is ze er nu niet meer bang voor, zoals vroeger. Kijk, daar is weer zo'n akelig beeld: het heeft het hoofd van een leeuw en het lijf van een adelaar.

'Is dat ook een god?' vraagt ze. Sjamasj knikt: 'Het is een boze god. Zijn zwarte vleugels zie je aan de hemel als donkere wolken en als hij met zijn leeuwenmuil brult gaat het stormen en regenen.' 'Brrr!' Naomi rilt. 'Wat een enge god!' 'Sjamasj lacht: 'Hebben jullie geen stormgod?' 'Nee', antwoord Joram, tenminste geen aparte. Wij hebben maar één god; hij maakte de zon en de wolken en soms maakt hij storm en regen.' Sjamasj kijkt verbaasd: 'Dan is hij goed en boos tegelijk?' Nu moet Joram even nadenken. 'Nee', zegt hij dan, 'het is een goede god, maar als de mensen slechte dingen doen, ja, dan word hij wel eens kwaad.'

De joden uit de tijd van de oude bijbelverhalen geloofden, dat God storm en onweer maakte, als hij boos was. Saul, de eerste koning van Israël, was bang dat David in zijn plaats koning wilde worden; daarom probeerde hij David te doden. Hierover staat een gedicht in de bijbel. De dichter zegt, dat God boos is op Saul, omdat hij David achtervolgt.

De aarde schudde en schokte,
de bergen trilden op hun grondvesten;
de Heer was in woede ontstoken.
Uit zijn neus kwam rook,
uit zijn mond verzengend vuur,
gloeïende kolen spuugde hij uit.
Hij schoof de hemel open en daalde af,
zijn voeten rustten op donkere wolken.
Hij bereed een gevleugeld dier,
op de vleugels van de storm
daalde hij op aarde neer.
Diepe duisternis was rondom hem,
met dichte watermassa's en donkere wolken.
Een gloed ging voor hem uit,

wolken joegen voort,
hagel en vurige kolen.
Uit de hemel liet de Heer de donder rollen,
bulderend klonk de stem van de allerhoogste.
Met pijlen joeg hij mijn vijanden uiteen,
met bliksemschichten bracht hij ze in verwarring.
Uit de hemel reikte hij mijn de hand,
hij greep mij vast
en trok mij uit het kolkende water.
Hij ontrukte mij aan mijn machtige vijand,
aan mijn tegenstanders, sterker dan ik.
De Heer hield mij staande.
Hij bracht mij redding.

Om jaloers op te worden

Sjamasj kijkt een beetje angstig naar het godenbeeld met de Leeuwekop. 'Kom', zegt hij, 'laten we maar doorlopen. Ik houd niet zo van de dondergod, hij probeert altijd God Sjamasj te verjagen. Als het hem lukt...' 'Wat gebeurt er als het hem lukt?' vraagt Naomi. Sjamasj kijkt haar ernstig aan: 'Iets vreselijks: dan komt de zon niet meer; nooit meer!'

Joram kijkt ook ernstig. 'Soms', zegt hij, 'ben ik wel eens jaloers op jou. Jij bent een babyloniër, je bent vrij. Wij zijn joden, wij zijn niet vrij, we zijn eigenlijk gevangenen van jullie. Jullie koning Nebukadnessar heeft ons land veroverd. Hij heeft onze stad Jeruzalem en de tempel van onze God laten verwoesten en de mensen heeft hij meegenomen naar zijn eigen land. En we mogen niet terug, al willen we nog zo graag. Babylonië is een rijk land met een machtige koning. Wij joden hebben geen land meer onze koning zit in de gevangenis. Soms denk ik: ik wou maar dat ik een babyloniër was. Maar ja, dan zou ik babylonische goden hebben en dat wil ik toch liever niet.' 'Waarom niet?' vraagt Sjamasj. 'Hebben wij geen prachtige goden? En zoveel! Waarom heb je liever één god en dan nog een die je niet zien kunt ook?' 'Omdat... omdat...' aarzelt Joram. 'Zie je wel', zegt Sjamasj lachend, 'je weet het niet eens!' Maar Joram knikt: 'Ja, ik weet het wel. Omdat ik liever één goede god heb, die wel eens kwaad is, dan een heleboel goede en boze goden die met elkaar vechten. Dan moet je altijd maar afwachten wie het wint.'

Wat heb jij liever?
Waarom?

De Grote Leeuw

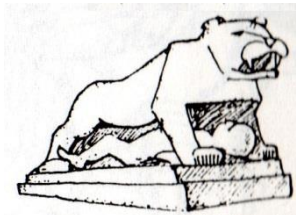
Naomi trekt Joram aan zijn arm: 'Toe, hou nou op; straks gaan jullie ook nog vechten. We zouden naar de Grote Leeuw gaan!'

Sjamasj lacht: 'Wij gaan niet vechten hoor, wij zijn vrienden. Ook al heb je verschillende goden, dan kun je nog wel vrienden zijn.' Dan wijst hij in de verte: 'Kijk, daar is de leeuw al.'

Zullen we doen wij er het eerste is?' Ze beginnen alle drie te rennen. Buiten adem komen ze bij het beeld aan.

'Oooh...!' Naomi zucht van het harde lopen, maar ook van bewondering.

'Wat is hij groot!' Sjamasj kijkt trots naar het kolossale stenen beeld. 'Zo groot als onze koning, zo groot als het babylonische rijk', zegt hij. Joram loopt wat dichterbij het beeld te. 'Hij heeft iets onder zijn klauwen!' Sjamasj knikt: 'Ja, een man.' 'Een man? Waarom? Wat doet hij daarmee?' Sjamasj haalt zijn schouders op: 'Hij doet er niks mee, hij staat er gewoon op. Het betekent dat hij sterker is dan alles, dat hij iedereen aan kan. Hij is de baas, hij is de koning.' Naomi keert zich om, haar rug naar de leeuw: 'Ik wil hem niet zien, ik vind hem niet aardig!'

Een dikke godin

'Ik zal je een andere god laten zien', zegt Sjamasj. 'Of eigenlijk een godin. Ze heet Ishtar en ze is de zuster van God Sjamasj.'

Even later staan ze voor een vrouwenbeeld. 'Hè', zegt Naomi, 'zij ziet er tenminste vriendelijk uit.' Sjamasj knikt: 'Ze is ook de godin van de liefde; ze zorgt dat mensen verliefd op elkaar worden.' 'Ze is wel erg dik', vindt Joram. 'Ja', zegt Sjamasj, 'ze is ook de godin van de vruchtbaarheid. Ze zorgt niet alleen dat de mensen gaan vrijen en kinderen krijgen, maar ook dat de dieren jongen krijgen en dat het land koren en vruchten geeft. Wie haar dient wordt rijk. En als je rijk bent heb je veel te eten en dan word je dik.' Joram kijkt nog eens naar het beeld. 'Ik hoef niet rijk te zijn', zegt Naomi, 'maar ik wil wel eten; ik heb honger.' 'Ik ook', zegt Sjamasj. 'Kom, dan gaan we naar huis.'

